

ملال انگیزترین وارونه گویی سال ۱۹۷۷

۱۱ دی ۱۳۹۵ ساعت ۱۶:۰۶

اکنون که پس از گذشت شش سال خاطراتم را بر روی کاغذ می آورم، باید اذعان کنم که ملال انگیزترین وارونه گویی سال ۱۹۷۷ ، دیدار شبانه پرزیدنت کارتر و بانو از تهران در ۳۱ دسامبر و در شب سال نو بود.

شاید کسی این عبارت را از زبان کارتر باور نمی کرد که او بتواند ایران را جزیره ثبات بخواند. ایرانی که در آن یک حکومت استبدادی بر مردم مسلط بود و همان طور که می دانیم پایه های استبداد همیشه سست و لرزان است. اما این متن را چرا اینگونه نگاشته شد بود و قضاوت دیگران درباره آن چه بود؟ پارسونز سفیر انگلیس در ایران می تواند به این پرسش پاسخ دهد:

«اکنون که پس از گذشت شش سال خاطراتم را بر روی کاغذ می آورم، باید اذعان کنم که ملال انگیزترین وارونه گویی سال ۱۹۷۷ ، دیدار شبانه پرزیدنت کارتر و بانو از تهران در ۳۱ دسامبر و در شب سال نو بود. یک گروه پانصدنفری از مقامات رسمی، روزنامه نگاران، فیلم برداران و ماموران امنیتی او و همسرش را همراهی می کردند. بازدید او به منظور به حد اعلی رساندن حس اعتماد کامل بین او و شاه بود تا شکنندگی روابط ایران- آمریکا که پس از ژانویه ی ۱۹۷۷ پدید آمده بود التیام یافته و کدورت ها برطرف شود. ضیافت بزرگی که در کاخ نیاوران ترتیب داده شده بود، ظاهرا خصوصی بود، ولی متن سخنرانی بعد از شام کارتر در این ضیافت به طور وسیعی پخش شد. من نمی دانم چه کسی این نطق را برای کارتر نوشته بود... ولی لحن اغراق آمیز آن زننده و تهوع آور بود. من از شرح توصیفات کارتر از شاه که اغراق آمیز و کسل کننده بود می گذرم و فقط این نکته را خاطرنشان می سازم که کارتر، ایران تحت حاکمیت شاه را جزیره ی صلح و ثبات در یک منطقه ی اشوب زده خواند.»^۱

۱- آنتونی پارسونز، غرور و سقوط، ترجمه: سیدمحمدصادق حسینی عسکرانی، تهران، مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۰، ص ۱۰۳

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/32999/ملا-لانگيز-ترين-ملا-1977-سال-گويي-وارونه-لانگيز-ترين-ملا>